2 Φεβρουαρίου 2021

Ηγούμενος, π. Ανδρέας, Του εμφανίστηκε ο άγιος Γεώργιος και όταν κοιμήθηκε ήταν μαζί του ο όσιος Σωφρόνιος, ενώ βρισκόταν στο Έσσεξ!

/ Θαυμαστές διηγήσεις

Image not found or type unknown

Ηγούμενος, π. Ανδρέας Αγιοπαυλίτης (1904-1987).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο Άγγελος [βαπτιστικό όνομα του Ηγουμένου, π. Ανδρέα Αγιοπαυλίτη] ήταν ευλαβής και η ζωή του πολύ προσεκτική. Είχε πόθο να γίνη καλόγερος και να αφιερωθή στον Θεό. Ως λαϊκός ήξερε τους χαιρετισμούς της Παναγίας απ᾽ έξω και τους έλεγε κάθε μέρα. Ήταν αδύνατο να κοιμηθή, όση δουλειά κι αν είχε, όσο

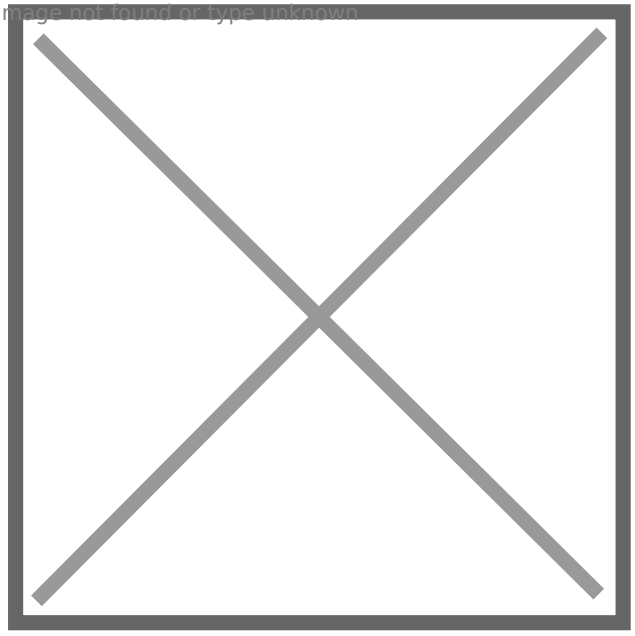
κουρασμένος και αν ήταν, χωρίς να πη τους Χαιρετισμούς.

Όταν ενηλικιώθηκε έγινε Αστυνομικός. Αγαπούσε πολύ την Εκκλησία και την προσευχή. Απεφάσισε πλέον να γίνη μοναχός και το πραγματοποίησε.

Αν και η Κεφαλλονιά [ο τόπος καταγωγής του] είχε Μοναστήρια, αυτός προτιμούσε να μονάση μακρυά για λόγους ξενητείας, για να μην τον ξέρουν και τον ενοχλούν οι δικοί του. Άκουσε ότι υπάρχει ένα μεγάλο Μοναστήρι στη Λειβαδιά, του οσίου Λουκά. Απεφάσισε να πάη εκεί.

Δεν ήξερε ακριβώς πού είναι, αλλά αποφασισμένος την Δευτέρα να φύγη για την Λειβαδιά. Την προηγούμενη μέρα, την Κυριακή, λειτουργήθηκε στο Ληξούρι σε μία Εκκλησία. Πήγε από νωρίς.

Μόλις μπήκε στο ναό βλέπει ένα νέο ψηλό με ρωμαλέο σώμα. Είχε στρατιωτική ενδυμασία με χλαμύδα σαν αρχαίος. Δεν περιεργάστηκε ποιος είναι αυτός ο νέος, αλλά εκείνος του έκανε νόημα να πάη κοντά του.

Άγιος Γεώργιος.

Δεν έδωσε σημασία. Έφυγε ο νέος, πήγε πίσω από την Αγία Τράπεζα και του ξανάκανε νόημα να πλησιάση.

Ο Άγγελος πάλι δεν έδωσε σημασία και δεν μπήκε στο Ιερό. Κάθησε στην θέση του και όταν τελείωσε η Λειτουργία πήγε σπίτι του.

Την Δευτέρα ξεκίνησε για την Λειβαδιά. Πήγε πρώτα στην Πάτρα και από κει στην Αθήνα. Στην Πάτρα συνάντησε έναν καλόγερο, τον χαιρέτησε και του εκμυστηρεύτηκε τον σκοπό του, ότι δηλαδή πάει και αυτός να γίνη μοναχός στον

όσιο Λουκά Λειβαδιάς.

Ο καλόγερος του είπε:
– Τι θα κάνεις εκεί; Έλα στο Άγιον Όρος, στο Περιβόλι της Παναγίας• το Άγιον Όρος ένα είναι.

Του είπε διάφορα ο καλόγερος και εκείνος άλλαξε γνώμη. Έτσι απεφάσισε να πάη μαζί του στο Άγιον Όρος. Έφθασαν στον Πειραιά, με καράβι στην Θεσσαλονίκη και από κει στην Δάφνη. Ο καλόγερος ήταν από του Εσφιγμένου.

Ο Άγγελος πήγε να προσκυνήση στην Σιμωνόπετρα. Ρώτησε αν έχη άλλο μοναστήρι κοντά και πήγε στου Γρηγορίου, και από κει Διονυσίου και εν συνεχεία Αγίου Παύλου. Όλα αυτά τα προσκύνησε σε μία μέρα με τα πόδια.
Ήταν Σεπτέμβριος του 1934.

Στον Άγιο Παύλο έφθασε την ώρα του Εσπερινού. Μπήκε στην Εκκλησία να προσκυνήση και βλέπει την εικόνα του αγίου Γεωργίου στο τέμπλο δεξιά. Κοιτάει προσεκτικά, ξανακοιτάει, αναρωτιέται: «Πού την είδα αυτήν την εικόνα»;

Θυμάται: «Την εικόνα δεν την είδα, αλλά αυτό το παλληκάρι, (τον Άγιο Γεώργιο) το είδα! Αυτός ήταν στην Εκκλησία, στον Παντοκράτορα στο Ληξούρι. Αυτός ήταν! Δεν θα φύγω. Εδώ θα μείνω». Έτσι έμεινε και έβαλε μετάνοια για δόκιμος. […]

[Όταν ο Γέροντας, π. Ανδρέας κοιμήθηκε στις 2 Ιανουαρίου 1987]: Ειδοποίησαν τον φίλο του και συνασκητή του τον γέροντα Σωφρόνιο [πλέον όσιο Σωφρόνιο] του Έσσεξ ότι εκοιμήθη ο παπα-Ανδρέας και απάντησε:

– Το ξέρω, ήμουν εκεί.

Απόσπασμα από το βιβλίο "Από την Ασκητική και Ησυχαστική Αγιορείτικη Παράδοση", Άγιον Όρος, 2011.